

Obsah:

- Úvod
- Na kávičke s...
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Nezabudni na doklady
- Detský kútik ☺
- Radujte sa
- Kvíz
- Večera Pánova - anketa
- Čítam - čítaš - čítame...
- Vtipy
- Modlitebný kalendár
- Rozpis služieb Božích

Chceš byť zdravý?

Bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi, milí čitatelia zborového časopisu Pútnik!

Posledný čas zažívame ozaj horúce dni a niekoho toto počasie možno potešilo, iní sa až tak veľmi netešia, lebo im tá horúčava spôsobuje zdravotné ťažkosti. Mnoho ľudí hľadá osvieženie v týchto tropických dňoch pri vode. Ak ste si v mysli predstavili, že sa nachádzate kdesi pri vode, ja vám ponúkam osvieženie ducha. Vybral som Božie slovo (**Ján 5, 1 - 15**) podľa toho, čo sme v Nemcovciach zažili, keď sme ostali v týchto páľavách dva dni bez vody. Myslím si však, že to má čo povedať, aj keď hovoríme o Večeri Pánovej. Zrazu si človek dokáže uvedomiť, aká vzácna voda je. Aká potrebná pre život človeka. Po pozretí reportáže z ďalekej Afriky ostaneme na istý čas sklúčení, ako si oni musia poradiť bez kvalitnej vody, ako si musia vystačiť len s vodou, ktorá je veľmi znečistená; vôbec nie je čistá, ale oni sú aj za ňu neskutočne vďační. Byť bez vody preverilo aj našu trpezlivosť. Na začiatku si neraz pomyslíme: samozrejme, prišlo k poruche, vodári ju za niekoľko hodín odstránia a ideme ďalej. Nič sa nedeje. Ten krátky čas vydržíme. Ale zrazu keď prejde 12 hodín a dostane sa vám správa, že porucha sa stále hľadá, aby mohla byť opravená, tak už potom premýšľame inak. Potom nám chýba trpezlivosť. Skôr začneme nadávať, ako dlho to opravujú, čo toľko robia a podobne. Zaznejú tie naše silácke reči, určite to poznáte.

Na základe vlastnej skúsenosti pozeráme inak aj na čítané Božie slovo. Toľkokrát sme žasli nad Pánovým konaním a uzdravením, ale teraz ho vidíme úplne inak. Po-

dme spoločne premýšľať nad tým, čo sa odohralo pri jazere Betezda a tiež aplikovať to do našich životov.

Pre niekoho môže znieť správa z Jánovho evanjelia ako rozprávka o zázračnej vode. Iní dajú za pravdu porekadlu: kto prv príde, ten prv melie a zase iní sa tešia, že patria medzi tých šikovnejších. Nemusia preto dlho čakať. Ale predsa len, bratia a sestry, dnes sa vieme pozrieť aj na toto miesto cez archeologické nálezy. Evanjelista Ján napísal: „V Jeruzaleme, pri Ovčej bráne bolo jazero, hebrejským menom Betezda s piatimi prístrešíami. Mnoho nemocných ležalo v nich slepých, chromých, vychradlých, ktorí čakali, až sa voda pohne, lebo z času na čas anjel Pánov zostupoval na jazero a zviril vodu a ten, kto prvý vošiel do zvirenej vody, ozdravel, nech akákoľvek choroba ho trápila“.

Pomenovanie Betezda znamená „miesto zľutovania“ (doslova: „dom zľutovania“). V roku 1856 bol objavený pri chráme sv. Anny dvojité rybník (jazero) na sever od chrámovej hory. Od tej doby ho mnohí stotožňujú s miestom práve z J 5,2. Zachovali sa tu zvyšky mohutných stĺporadií. Sú síce aj iné názory ohľadom lokalizovania jazera Betezda, pretože v Jeruzaleme bolo podobných rybníkov viacero, ale práve ono stĺporadie pripomínajúce dnešné kolonády v kúpeľoch, je silným argumentom pre správne určenie tohoto miesta. Bolo neďaleko brány, ktorou pastieri viedli ovce na pastvu. Preto ju volali Ovčia brána.

Pozoruhodná je správa evanjelistu, že liečivé účinky vody jazera Betezda sa prejavili, keď sa „voda zvirila“. Židia verili, že sa tak dialo v dôsledku Bohom poslaného

(Pokračovanie na strane 7)

Na kávičke s...

Na kávičke s Janom Amosom Komenským

Jan Amos Komenský sa narodil 28. marca 1592 v Nivnici, blízko Uherského Brodu. Bol pedagógom ale aj kňazom a dokonca biskupom Jednoty bratskej. Niektorí odborníci ho predstavujú ako jazykovedca, prírodovedca, filozofa a politika. Neskôr prišlo aj čestné pomenovanie „učiteľ národov“.

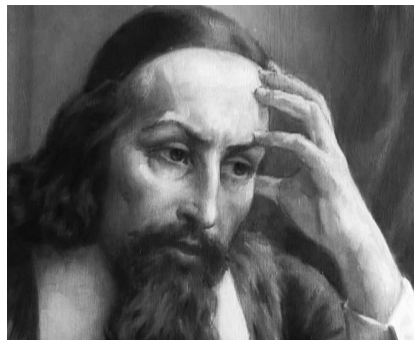
Prežil dosť ťažký život. Po smrti rodičov býval krátko u svojich príbuzných v Strážnici. Ako 16 ročný odišiel do latinskej školy v Přerove a potom na Akadémiu v Herborne. Po skončení školy sa vrátil do Přerova, kde sa stal učiteľom. V roku 1618 ho vysvätili za kňaza a následne na to sa oženil.

Kvôli vojne Komenský odchádza do Lešne v Poľsku, kde nastúpil na post rektora gymnázia. Tu vznikli jeho prvé diela, ktoré ho preslávili po celom svete. Bolo to pedagogické dielo Didaktika (česká), príručka pre matky Informatorium školy mateřské, jazyková učebnica latinčiny Brána jazyku otvorená. Jeho prvý pobyt v Poľsku bol v rokoch 1628 až 1641. Odtiaľ odchádza do Anglicka, kde žil v rokoch 1641-42 a neskôr do Švédskeho Elblagu 1642-48, kde vzniklo ďalšie jeho dielo Nejnovější metoda jazyku, ktorej 10. kapitolu tvorí didaktika analytická pokladaná za základ teórie jazykového vyučovania.

V roku 1648 sa vracia do Poľska, kde ho zvolili za biskupa Jednoty bratskej. Po dvoch rokoch odchádza do Uhorska, aby tu prednášal v Blatnom potoku o vzdelávaní ducha. Tu vyšli ďalšie jeho práce Zákony školy dobre usporiadané, Orbis Pictus, Schola Zudus. V Uhorsku sa jeho myšlienky veľmi neujali a tak sa vracia do Poľského Lešna tretíkrát (1654-1656). Lenže v roku 1656 došlo k poľsko-švédskej vojne, počas ktorej bolo Lešno vypálené a Komenský prišiel o všetok svoj majetok, ale aj veľa cenných rukopisov, ktoré mal pripravené. Z Poľska

bol nútený odísť a vtedy prijíma pozvanie do Amsterdamu, kde prežije posledné roky svojho života. Tu vyjde úplný súbor jeho pedagogických prác Opera didactica omnia. J. A. Komenský zomiera 15. novembra 1670 v Amsterdame.

Komenský mal na svoju dobu veľmi pokrokové myšlienky. V pedagogike mal zásadu, že všetko nech plyní samo, prirodzene a nie je dobre robiť niečomu násilie. (Omnia sponte fluent, absit violentia rebus). Dnes sa to označuje ako výchova, ktorá sa snaží o súlad s prírodou. Komenský chcel, aby sa pri výchove detí upustilo od násilia a telesných trestov a rešpektoval sa prirodzený vývoj dieťaťa. O niečo podobné sa snaží školstvo dnes v našej spoloč-

nosti, kde deti majú svoje práva a učiteľ nesmie dieťa telesne trestať. V podstate Komenský predbehol svoju dobu o 400 rokov.

Ďalšou jeho pokrokovou myšlienkou bolo spojenie vyučovania latinčiny so štúdiom iných vecí. Dovtedy sa latinčina učila bezmyšlienkovým drilovaním. Veľký úspech vo svete získalo vyučovanie cudzieho jazyka s doprovnými obrázkami, ktoré sa ukazovali pri každom slove.

Komenský položil dôraz na postup učenia od jednoduchšieho k zložitejšiemu, od bližšieho k vzdialenejšiemu, od ľahkého k ťažšiemu. Tvrdil, že škola nemusí naučiť svojich žiakov všetko, dôležité je učiť ich to, čo budú potrebovať k životu. Tvrdil, že pri vyučovaní je dôležitá metóda, aby žiakom neunikol obsah. Dôležité je

používať správne metódy, ktoré žiakom vyhovujú.

Komenskému však nešlo iba o vedomosti. Tvrdil, že teóriu, ktorú sa žiaci naučia, musia vedieť použiť v praxi, čiže schopnosť myslenia a reči musia vedieť pretaviť do činnosti rúk.

Asi jeden z najdôležitejších prvkov, ktoré priniesol Komenský do výučby, bola systematickosť. Bol vlastne zakladateľom moderného školstva. Priniesol organizáciu školského roka, systém hromadného vyučovania na riadne plánovaných vyučovacích hodinách, sústavu všeobecne vzdelávacích predmetov a tiež pravidlá regulujúce vnútorný chod školy. Komenský zastával názor, že človek sa má vzdelávať celý život až do smrti. Znakom jeho pokrokovosti bolo, že zmenil pohľad na školu tým, že vyslovil požiadavku povinnej školskej dochádzky. Zaviedol hodinový systém vyučovania s prestávkami. A venoval pozornosť výchove detí už predškolského veku.

Veril vo vrodenný sklon človeka k dobru. Bol si vedomý individuálnych rozdielov medzi deťmi a aj to, že majú rôzny stupeň vychovania s ktorým prichádzajú do školy.

Je až zaujímavé, že Komenský bol uznávaný aj počas svojho života. Dodnes ho považujeme za zakladateľa pedagogickej vedy. Jeho pedagogické diela boli preložené do niekoľkých jazykov a jeho učebnice boli využívané v školách až do 19. storočia. Jeho metódy viedli k väčšej aktivite žiakov a to prinieslo posun vpred vo vzdelávaní.

Pri J. A. Komenskom sa veľmi často zabúda na jeho vieru, ktorá ovplyvnila jeho postoje a názory. Viac sa o ňom hovorí ako o pedagógovi a úspechoch, ktoré dosiahol v tejto oblasti, ale zabúda sa, že do celkového pohľadu na jeho život treba zaradiť aj jeho vzťah k Bohu. Jedno i druhé je veľmi úzko prepojené a jedno s druhým vytvára celkový pohľad na jeho život.

Jaro Petro

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ Cyklotábor budeme mať 6.-8. júla 2021. Bude mať podobu denného tábora. Začíname vždy v Obišovciach o 9:00.
- ⇒ Detský tábor bude aj tohto roku rodinným táborom v termíne 25.-30. júla 2021 v Janoškovom dome v Liptovskom Hrádku. Prihlášky budú v našich kostoloch.
- ⇒ Mládežnícky tábor bude tohto roku na Borde 9.-14. augusta 2021 pri Košickom Klečenove.
- ⇒ 26.-29.8. 2021 sú v pláne Misijne dni Východného dištriktu s témou: Extrémne premeny. Téma sa opakuje, mala byť minulý rok na konci prázdnin. Tak isto sa nemení miesto: Hotel Sorea Ľubovnianské kúpele. Prihlásiť sa môžete do 10.8.2021. Všetko záleží na tom, ako sa bude vyvíjať epidemiologická situácia na konci prázdnin.
- ⇒ Na výročnom konvente, ktorým sme zhodnotili a uzavreli rok 2020, sme prijali uznesenie, v ktorom sa mení cirkevný príspevok. Nemeníme jeho výšku, ale jeho zdôvodnenie. Doteraz to bolo 15 € cirkevný príspevok a 15 € na opravu našich kostolov. Keďže kostoly už z väčšej časti opravené sú, z týchto peňazí teraz prispievame do fondu zabezpečenia cirkvi. Tento rok je jeho výška pre náš zbor stanovená na 3.262,85 €, ktoré musíme zaplatiť do konca roka. Konvent rozhodol, že cirkevný príspevok na tento rok bude 30 €.

Blahoželáme!

1.7.2021 – 30.9.2021

50 rokov

Milan Buzogáň, Kysak 361

55 rokov

Gabriela Pudelková, Trebejov 33

60 rokovJaroslav Kollár, Kysak 369
František Pankuch, Suchá dolina 13**65 rokov**Milan Dudáš, Trebejov 57
Ružena Dudášová, Trebejov 57
Ing. Anna Chovanová, Trebejov 3**75 rokov**Zdenka Sedláková, Kysak 244
Alžbeta Pivovarníková, Obišovce 10**80 rokov**

Ján Petrič, Kysak 190

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Nezabudni na doklady

Naše posledné online mládeže na ZOOM-e sme sa nevenovali konkrétnej sérii, ale učili sme sa spolu o modlitbe, o tom, čo to znamená mať osobný vzťah s Ježišom, či ako sa starať o priateľov.

A potom to prišlo – dlho očakávané osobné mládeže. (Boli) sme veľmi vďační za spoločný osobný čas po online mládežiach. Spočiatku sme sa sústredili najmä na priateľstvá a vzťahy medzi nami na mládeži – hrali sme hry, rozprávali sme sa, hovorili sme si svedectvá z našich životov. Posledné dve mládeže pred letnými prázdninami sa niesli v dovolenkovej sérii - Nezabudni na doklady. Asi to poznáte, aké hektické sú najmä tie dni tesne pred dovolenkou, kedy len premýšľame nad všetkými dôležitými vecami, aby sme nič nezabudli. Medzi ne patria, samozrejme, aj doklady. Na prvej časti tejto dvojdielnej série nám brat farár hovoril o tom, že patríme Kristovi, že sme kresťania, keď sme prijali to, čo pre nás urobil, keď sme

Ma odovzdali. Týmto sa začína náš osobný vzťah s Ním, na ktorom potrebujeme pracovať, o ktorý sa potrebujeme starať - čítaním si Biblie, modlením sa, počúvaním, čo nám Pán Boh hovorí, spoločenstvom a pod. Toto je ten náš doklad - že sme kresťania, že patríme Kristovi. A čo s tým počas letných prázdnin? Neodložiť tieto doklady do šuplíka, neodložiť ten náš vzťah s Kristom počas prázdnin, lebo nebudú pravidelne mládeže. Práve naopak - zostať v ňom, poznávať Ho, pracovať na vzťahu s Ním. A nielen to. Tak, ako ukazujeme nový občiansky či vodičský preukaz - akú máme fotku, podpis - tak ukazovať aj ten náš doklad - ukazovať na Krista, hovoriť o ňom, šíriť to, že aj iní môžu mať takýto doklad, že môžu patriť Kristovi.

Aj keď sa nám už mládeže v tomto školskom roku skončili, tešíme sa na letný mládežnícky výlet na Borde, 9.-14.8., s témou NADÝCHNI SA [PRAVDY].

Lenka Brozmanová

Milé deti ☺

Po náročnom a zvláštnom školskom roku sú tu vytúžené prázdniny! ☺ Tak aj my v Pútniku pre vás takto prázdninovo, na vymaľovanie.

Nech nad vami po celé prázdniny bdie náš Pán Ježiš!

„Vyučím ťa a ukážem ti cestu, po ktorej kráčať máš, radiť ti chcem a moje oko bude bdieť na tebou.“ Žalm 32, 8

Radujte sa

Milí bratia a sestry, keď sa vrátili sedemdesiatim poslaním, tešili sa a rozprávali Pánovi Ježišovi ako sa im darilo, vtedy im On vraví, „Ale nie z toho sa radujte, že sa vám duchovia poddávajú; radujte sa radšej, že vaše mená sú zapísané v nebesiach.“ Lk 10,20.

My sme sa nevideli dlho. Pandémia nás na chvíľu fyzicky odlúčila. No iste sme sa modlili jeden za druhého, za cirkevný zbor, za cirkev. Za zdravie nás všetkých. Medzi tým, sa nám s Božou pomocou podarilo aj veľa urobiť. Rovnako musím povedať, že aj finančne sme na tom veľmi dobre. Sme s bratom farárom a spolu s presbytermi za to vám všetkým, no najmä Pánu Bohu, vďační.

Toto, bratia a sestry, je obrazne povedané naše životné prostredie. Iste, o životnom prostredí sa hovorí a píše najmä v súvislosti s prírodou, no a to je to v čom žijeme. Naša živá viera vytvára toto životné prostredie. Tak, ako ho opisuje Pán Ježiš, vysvetľuje sedemdesiatim radosť z toho, že naše mená sú zapísané v nebesiach. Čo to spôsobuje? Aký vplyv má toto Slovo na naše životné prostredie? V cirkevnom zbere, v rodinách, v práci a tam kde sme? Ak si to uvedomíme a v hĺbke srdca prežijeme, tak sa budeme iste tešiť každému požehnaniu, ktoré nám Pán Boh z milosti dal a dáva. No zároveň budeme mať najväčšiu radosť z toho, že naše mená sú zapísané v nebesiach.

Koľkí ľudia prepadnú práve radosti z úspechu. A hneď ako dosiahnu jeden, ženú sa za druhým a za tretím a ... My, z vďaky za Božiu milosť, žijeme vieru v trojjediného Boha, v Pána Ježiša Krista, v moci Ducha svätého. Ako vykúpení Boží. Tým sa vytvára

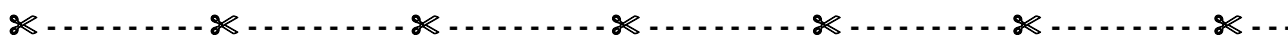
životné prostredie veriacich. Ako sa k sebe správame, ako žijeme, ako sa prejavuje naša viera. Ale aj ako vyzerajú naše kostoly, či sú plné, poloplné, alebo poloprázdne. Ako žije náš brat farár, ako žijú všetci tí, ktorí sa starajú o jednotlivé oblasti životného zboru, ako žije brat a sestra v Kristu. Naše životné prostredie. Na rovinu – je to presne tak, ako vyzerá náš modlitebný život. Ako vŕcne a úpenlivo vo viere prosíme, tak sa nám dostáva. Nedávno sme totiž na stretnutí mužov nášho CZ hovorili o Abrahámovi, ako prosil Hospodina, aby Sodomu neničil, 1M 18, 23-32. Prečítajte si to. Je to krásna modlitba, toho, kto stojí pred Hospodinom. Najprv Abrahám prosil, ak nájde 50 spravodlivých, aby nezhubil s bezbožným aj spravodlivého, potom 45, neskôr 40, neskôr zas 30, potom 20, až došiel k číslu 10. Teda ak nájde v Sodome 10 spravodlivých, tak Hospodin povedal, že ich nezhubí. Odpustí celému mestu. Životné prostredie modlitby, viery a Božej reakcie – milosti. To ale vážne znamená, že modlitba veriaceho zmení aj Božiu vôľu. Krásne až zázračné. No ale to modlitba je, zázračná. Lebo ide k nášmu Bohu, k Bohu, ktorý

stvoril tento svet, ktorý dal svojho Syna za nás pribiť na drevo kríža a k tomu Bohu, ktorý nám dáva Ducha radcu a pomocníka.

Radujte sa, bratia a sestry, že vaše mená sú zapísané v nebesiach. Tak vytvoríme životné prostredie cirkevného zboru, ako rodiny cirkvi. Božia milosť nech je s vami.

Ján Brozman
Zborový dozorca.

Milí dospeláci ☺

máme pre vás opäť niekoľko otázok na naštudovanie Biblie.

1. Koľkokrát obišli Jericho, až kým nespadlo? (pomôcka Kniha Józua) _____
2. Kto sa nenarodil a predsa zomrel? (pomôcka Kniha Genezis) _____
3. Kto sa narodil a dvakrát zomrel? (pomôcka Evanjelium podľa Jána) _____
4. Akej farby mal kráľ Dávid vlasy? (pomôcka 1. Samuelova) _____
5. Kto začal chodiť skákaním? (pomôcka Skutky apoštolov) _____

Večera Pánova - anketa

Už máme nielen na Slovensku, ale aj vo svete vyše roka pandémie, ktorá zasiahla do života cirkvi a cirkevných zborov. Jedným z takýchto zásahov sú aj obmedzenia pri Večery Pánovej. Niekoľko storočí sme boli na Slovensku naučení, že oplátku nám vloží fárar do úst a víno prijímame z jedného kalicha, ktorý sa po komunikantovi iba utrie bielym obrúskom. Tie časy sú však nateraz preč a je ťažko odhadnúť, ako dlho budeme v tomto obmedzovaní. Mnohí sa už v cirkvi pohrávajú aj s myšlienkou, že sa k jednému kalichu už nikdy nevrátíme, alebo ak, bude to iba jedna z viacerých možností.

Napište nám svoj názor.

1. Má sa cirkev zásadne vrátiť k jednému kalichu, ak to bude po pandémii možné?

2. Mali ste v minulosti problém s tým, že ste neboli presvedčení o dostatočnej hygiene pri VP?

3. Je niečo, čo vám prekážalo? Ako ste to riešili?

4. Je pre vás prijateľný aj terajší spôsob používania samostatných kalíškov?

ODPOVEDE:

1. „Pite z neho všetci...“ je to naozaj diskutabilné, ak by sme sa k tomu nevrátili, nemali by sme pocit, že neplníme slová ustanovenia? Kalich nás spája, symbolizuje pre mňa nádej odpustenia, súdržnosť spoločenstva, podobne ako niekedy celá rodina jedla z jednej misy...

2. Niekedy som na to trochu myslela, no alkohol dezinfikuje a nikdy sa mne ani nikomu v mojom okolí nič nestalo, nejaký kútik a podobne... a keď to stanovil sám Pán Ježiš, tak sme pod Jeho ochranou, tak som to neriešila.

3. Nič mi neprekážalo...

4. Kališky sú tiež fajn, pokiaľ viem, tak mladí sú tomu ústretivejší a pochvaľujú si to, aj pre mňa je to prijateľné, no možno by sme z toho spoločného kalicha mohli ponaliť všetkým do kalíškov a slová ustanovenia by boli naplnené... to sú len také moje úvahy ☺

A ešte keby sme sa vzdali kalicha, pokiaľ sa nemýlim je to aj náš symbol...

Raz sme boli na večeru Pánovu v Bratislave a tam nás prekvapilo podávanie z kalíškov (ešte nebola korona), no potom sme zistili, že akt prebiehal na dvoch miestach a ľudia si mohli vybrať kalich či kališky... no to si môžu dovoliť asi iba vo veľkých kostoloch. To len na okraj.

Viera Janiková

1. Myslím si, že spôsob, akým ustanovil Pán Ježiš Večeru, by sme my, hriešnici, nemali nikdy meniť.

2. Čo sa týka hygieny, každý kto k Večery Pánovej pristupuje, nie je nečistý a kňaz po každom predošlom komunikantovi dokonale utrie kalich tak, aby bol čistý.

3. Kto prichádza k Večery Pánovej, musí sa spôsobu podávania tela a krvi Kristovej podriaďiť, lebo je to sviatosť.

4. Vzhľadom na pandemickú situáciu je to prijateľné riešenie. Možno by bolo naoko prijateľnejšie nasat' premenené víno plastovou trubičkou, ktorú by si každý sám pred prijímaním rozbalil.

Dušan Kosturko

1. Nie, nepovažujem za dôležité ostávať pri starých spôsoboch prijímania. Pre mňa je dôležité len zachovávanie prijímania chleba (symbolu tela) a vína (symbolu krvi). Spôsob podávania nepovažujem za podstatný.

2. Nikdy som to neriešila, ale viem si predstaviť, že na hygienu citlivejšie osoby s tým môžu mať problém.

3. Keď som bola ešte dieťa, niekto mi tvrdil, že oplátku nemožno pohryzť, ale že sa musí rozpustiť. Často sa mi stávalo, že sa mi potom prilipila na podnebie a privádzalo ma to

do rozpakov a stresu pred prijímaním oplátky. Dnes to už neriešim, lebo si myslím, že tieto detaily nie sú dôležité.

4. Veľmi sa mi tento spôsob prijímania páči. Pripomenulo mi to časy, keď sme boli v Barcelone a tam sme navštevovali tamojšiu evanjelickú cirkev (viac podobnú našej Cirkvi Bratskej) a tam bola Večera Pánova každú nedeľu, lámali sme si z jedného chleba a pili sme červené víno z takých malých plechových (alebo plastových) kalíškov.

Jana Hajduková

1. Myslím si, že by bolo správne aj pre situáciu, ktorá nastala, uvažovať o používaní už len kalíškov aj v budúcnosti. Prípadne aby bola možnosť výberu - kalich alebo samostatné kališky.

2. Nie, ale vo veľkých zboroch kde prichádza k VP väčší počet ľudí to mohol byť problém. Z hygienického

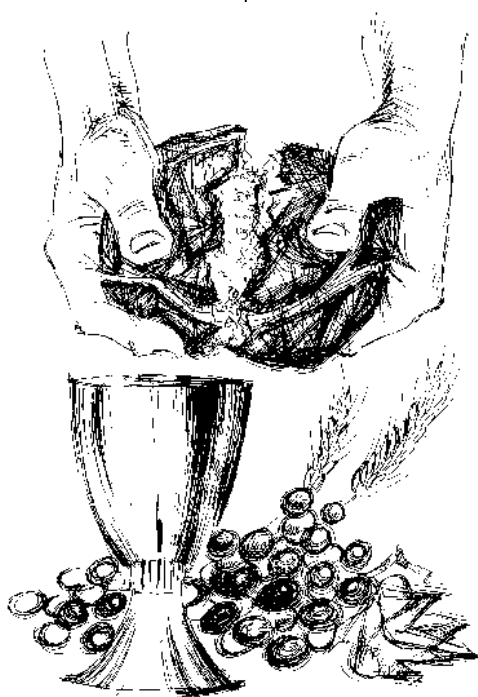
hľadiska je lepšie používať samostatné kališky. Osobne ak mám príznaky nejakého ochorenia k VP nepristupujem.

3. Pri používaní kalíškov mi nič neprekážalo. Je to len iný spôsob, na ktorý si časom zvykneme. Dnes sú k dispozícii sady na podávanie VP, ktoré vyzerajú dôstojne, ako bohoslužobné predmety a asi by bolo vhodné uvažovať iba o takomto spôsobe podávania VP.

4. Áno, tento spôsob používania samostatných kalíškov je pre mňa prijateľný. Osobne by som uprednostnil už len takýto spôsob podávania VP.

Marek Mižišin

(Pokračovanie na strane 8)

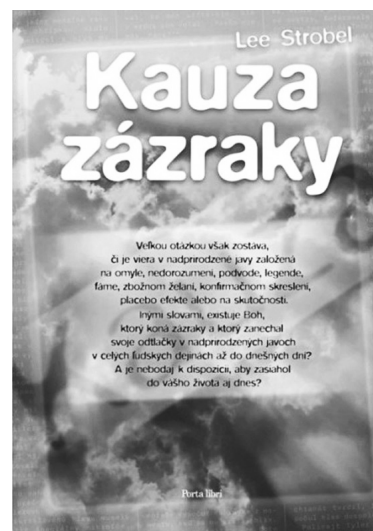
Čítam - čítaš - čítame...

Ak sa občas snažíme nájsť niečo dobré aj na ťažkých okamihoch, ktoré nám vstupujú do života, tak mám jednu pozitívnu vec ku koronakríze. Viac času ma donútilo, aby som sa pustil do čítania a vybral som si knihu Kauza zázraky od Lee Strobel. Ako veriaci človek by som nemal mať problém so zázrakmi, ale priznám sa, že evidujem ten ohromný rozdiel, ktorý opisuje hlavne Nová zmluva na svojich stranách a realitou, ktorú zažívam v bežnom živote. Ak čítate evanjelia, alebo skutky apoštolov, tak zázraky sú akoby bežnou súčasťou viery. Ale v dnešnom svete, v našom prísne racionálnom pohľade, sa zázraky akoby nediali.

Tak ako to je? Máme malú vieru a preto sa zázraky v mene Pána Ježiša nedejú? Alebo máme už vyspelú medicínu a tak zázraky a uzdravenia nepotrebujeme?

Presne tieto otázky si položil aj autor tejto knihy a dal si toľko námahy, že zašiel za ľuďmi, ktorí sa tejto téme venujú odborne a do detailov, aby našiel pravdu. V knihe nájdete pohľady skeptikov, ktorí absolútne neveria na zázraky a vždy sa snažia nájsť logické vysvetlenie. Ale aj tých, ktorí zázraky študujú z vedeckého pohľadu. Sú tam opísané prípady uzdravení, ktoré sa udiali v Amerike, ale aj mimo nej a ktoré sú doložené lekárskymi správami a potvrdené ďalšími kontrolnými vyšetreniami. Ale zároveň je to aj veľmi kritická kniha, ktorá nevidí zázrak všade a vo všetkom.

Vrelo vám odporúčam prečítať túto knihu, pretože som si pri čítaní uvedomil, že sme od Boha dostali veľmi mocný nástroj, ktorý vôbec nevieme v cirkvi používať. A tým je modlitba, či už jednotlivca, alebo spoločenstva. Až mám chuť zakričať: Kresťania, veď sa spamätajte a začneme sa úprimne modliť a tak pomáhať ľuďom. Jaro

(Pokračovanie zo strany 1)

anjela a tak za tým videli konanie samotného Hospodina. Zvírenie vody pôsobilo blahodárne na ľudské telo. V podstate niečo podobné ako poznáme z našej krásnej krajiny, kde máme mnoho prameňov a kúpeľov, ktoré sa špecifikujú na rôzne časti ľudského tela a choroby. Voda v Betezde bola teda ľuďmi vnímaná ako zvláštny Boží dar a prinášala uzdravenie aspoň niektorým ľuďom.

Situácia chorého muža bola zvláštna. Bol celkom blízko pri vzácnom zdroji liečivej vody a predsa z nej nemal nijaký úžitok. Nemal nikoho, kto by mu pomohol dostať sa priamo do vody v príhodnú chvíľu. Je to smutný obraz o charaktere ľudí poznačenom sebeckosťou. Za dlhé roky sa nenašiel nikto, kto by mu dal prednosť a pomohol mu. Preto jeho nádej stále viac hasla a upadala.

Myslíte si, že ten chorý muž bol dostatočne trpezlivý? Podobne ako všetci chorí ľudia na brehu jazera očakával, že raz bude prvý a vyzdravie. Že bude zbavený svojho trápenia a choroby. Určite bol trpezlivejší ako my pri prerušení dodávky vody. Pri stretnutí sa ho Pán Ježiš pýta: chceš byť zdravý? Možno zbytočná otázka, tak ako sa opýtať ľudí, ktorí nemajú vodu, či ju ešte stále potrebujú. Raz mi jedna účastníčka Biblickej hodiny povedala, že pri podobných Pánových otázkach má chuť spolu s tými chorými vykriknúť: áno! Ale tá otázka nie je až taká zbytočná. Dnes sa mnoho organizácii stará o ľudí bez domova. Poskytujú im základné služby, aby im aspoň trochu zmiernili kruté podmienky. A často povedia, že veľa ľudí bez domova sa už ani nechce vrátiť do normálneho života. Už jednoducho rezignovali a tak im je dobre. Nikto ich nenaháňa, že nemajú zaplatený nájom, či energie. Robia si, čo chcú a nikto nad nimi nestojí s harmonogramom dňa, čo všetko treba urobiť.

Ten muž pri jazere zažije uzdravenie napriek tomu, že nevstúpi ako prvý do zvírenej hladiny jazera. Za ním totižto príde samotný Pán. Ten ho uzdravuje. Nevieme, prečo ten muž ležal. Čítame len, že 38 rokov bol pripútaný k lôžku. Dokonca neskôr v chráme ho opätovne medzi tým obrovským davom ľudí Pán Ježiš vyhľadá, aby doplnil: ajhľa, ozdravel si, nehreš viac, aby sa ti nestalo niečo horšie.

Ten biedny človek slúži aj nám príkladom. Príkladom, ktorý vedie k pokore a k pokániu. Iste ak nás niečo bolí na tele, vyhľadáme lekára a snažíme sa svoj stav riešiť. Hľadáme adekvátnu pomoc. Ale ako je to, bratia a sestry, s duchovnou krízou, ťažkosťami? Tu už je to horšie. Často veľmi trpezlivo čakáme a vôbec nič neriešime. Aj keď vo vnútri cítime, že niečo nie je v poriadku, snažíme sa presvedčiť samých seba, že to tak nie je. Len sme niečo zle pochopili. Uvedomenie si našich chýb, prestúpení Božích prikázaní, či zanedbaní toho dobrého si nie vždy uvedomujeme, nie vždy nám to niečo signalizuje, že je niečo v neporiadku. Niekedy v tej „trpezlivosti“ si povieme, že to nie je až také zlé a je okolo nás omnoho viac horších ľudí. Ale dnes nás chceme povzbudiť, aby sme aj v tejto veci boli netrpezliví a nenechali to len tak kdesi bokom. Uvedomujem si, že je to neraz ťažké a zložené, ale pamätajte na to, že tak ako v Jeruzalemskom chráme Pán Ježiš našiel toho muža, ktorého uzdravil, tak isto hľadá aj nás dnes. Aj nám ponúka uzdravenie. Uzdravenie v tej duchovnej oblasti.

Niekedy si myslím, že aj keď nemáme zranené telo, podobáme sa tým menovaným, ktorí sa nachádzajú pod 5 prístreškami pri jazere. Práve tým slepým, chromým, vychradnutým..., tým, ktorí čakajú až sa voda pohne, aby boli čo najskôr v jazere a mohli byť vyliečení. Presne to neraz zažívame v duchovnej oblasti. Ale napriek tomu, nehľadáme žiadnu adekvátnu pomoc. V podstate náš stav vôbec neriešime. Akoby sme si už zvykli, že tak je nám dobre. Ten ležiaci, 38 rokov chorý muž je nám príkladom, že aj keď nikoho nemá, predsa ešte dúfa, že sa mu raz podarí dostať sa ako prvému do vody. Preto je stále tam. On nikoho nežiada, aby ho odniesol preč, lebo to nemá význam. Stále ho niekto predbehne. Nikdy nebude zdravý. Aj keď je tak blízko, predsa je zároveň strašne ďaleko. Toto isté môžeme povedať, že platí aj o nás a našom živote viery. Pán Ježiš je blízko nás a my sme predsa od Neho neskutočne vzdialení. Nebojme sa Ho vyhľadať a osloviť. Lebo On - Pán dokáže pomôcť aj v ťažkosti nášho duchovného života. Čo teda odpovieme Pánovi Ježišovi, keď zastane pri nás s otázkou: chceš byť zdravý? AMEN

Peťo Székely

Vtipy

čriečky s korunou ☺

Fakt ste si istí, že zavrieť spolu manžela a manželku na štrnásť dní doma je riešenie, ako znížiť počet obetí?

Pubertiak: Nie je tak zlé zostať doma, ja som sa napríklad vďaka tomu zoznámil s rodičmi, ktorých som poznal len z videnia.

Manžel: Navrhol som žene, že by sme si na chvíľu mohli zložiť rúška. Bohužiaľ som potom zisťoval, že už týždeň bývam u susedky.

Korona: Medzi obeťami je 21 percent žien a 79 percent mužov. Muži, nenechávajte sa posielat' na nákup. Je to súčasť plánu!

Rada šoférom: Konečne si môžeš dať pred jazdou panáka, polícia ti zmeria maximálne teplo.

Sťažuje sa pes počas koronakrízy: Od pondelka mi každých dvadsať minút niekto z domu dáva napit' a presvedča ma, že sa mi chce ísť vonku na záchod.

Modlitba ženy v karanténe: Pane Bože, daj mi múdrosť, aby som pochopila svojho muža, daj mi lásku, aby som mu odpustila, daj mi trpezlivosť na jeho nálady. Len mi prosím nedávaj silu, lebo by som ho asi zabila.

Jeden farár sa chváli pred druhým.

- Predstav si, minule mi v lese na cestu vyskočil medveď a ja som ho zahnal znamením kríža.

- Hlúposť oponuje druhý, ten medveď utiekol, pretože sa bál, že začneš kázať.

(Pokračovanie zo strany 6)

1. Ja osobne si nemyslím, že piť z jedného kalicha je pre vieru podstatné. Dôležitý je jeho obsah, ktorý predstavuje krv, ktorá bola za nás vyliala – a či ju prijmem z kalicha s ostatnými alebo samostatne, nič to nemení na mojej viere.

2. S hygienou nebol nikdy problém, skôr to bol problém s ľuďmi. Občas sa pri VP nájdu ľudia, ktorí sa necítia najzdravšie a aj napriek tomu k VP pristúpia medzi prvými – v tom prípade mi to príde nezodpovedné. Preto sa mi páčila možnosť vziať oplátku do ruky a namočiť ju vo víne. Takže z tohto pohľadu pandémie „vyriešila“ tento problém.

3. Prekážala mi vyššie spomenutá nezodpovednosť, ale nikdy som to neriešila zo strachu z prípadnej reakcie dotknutej osoby.

4. Terajšia alternatíva je pre mňa prijateľná. Síce je to viac práce a chodenia pre brata farára ☺, ale je to v poriadku. Ak však situácia dovoľí návrat k spoločnému kalichu, budem spokojná aj s týmto spôsobom.

Lucia Malčovská

1. Vyrušilo ma slovo „zásadne“. Myslím si, že čas pandémie zmenil aj naše nazeranie a nebude sa to dať nariadiť (dnes mnohé zbory nakúpili nerezové kalíšky a napriek tomu sa nájdu ľudia, ktorí by kvôli hygiene radšej videli len tie jednorázové plastové). Pandémia zmenila naše zmýšľanie. To, čo sme predtým vôbec neriešili, sa teraz rieši omnoho viac. Ale som za to, aby sme sa vrátili k jednému kalichu. Umocňuje to spoločenstvo, ktoré ako veriaci ľudia z jednej rodiny (CZ) tvoríme. Spolu vyznáme naše hriechy, spolu pokľakneme a prijímame milosť a odpustenie.

2. Nestalo sa mi to. Aj pred pandemiou sa dodržiavali všetky základné hygienické pravidlá. Tak na okraj, možno aj úsmevne, nestalo sa mi ani veľa vecí, o ktorých nám hovoril ešte na teológii brat farár Miroslav Hvozdžara - terajší senior MYS (spadnutá mucha v kalichu, zámerna vína s niečím silnejším ☺)

3. Tu budem odpovedať ako kňaz. Vidíme veci, ktoré vy ako komunikanti pri stole Pánovom neraz nemáte šancu vidieť. Pri prisluhovaní jedného kalicha sa mi neraz stalo, že po čase v ňom plávala škvrna z rúžu na pery (predstavte si olejovú škvrnu v mláke po daždi). Taktiež, aj keď som kalich utieral obrúskom, tak potom to bolo ťažko z neho vyprať. Nie je to len moja skúsenosť, lebo neraz táto požiadavka zaznieva aj na konventoch v našich zboroch. Ale to je už o nás ľuďoch.

4. Nesmieme zabudnúť nazerat' na Večeru Pánovu ako na prostriedok Božej milosti. Nedat' bokom teologický aspekt, čo to vlastne Večera Pánova je a čo sa pri nej deje. Preto si myslím, že terajší spôsob používania malých kalíškov je dobrou náhradou jedného kalicha, ktorý sa kvôli pandemickým opatreniam nemôže prisluhovať viacerým, iba jednému. Tiež pre mňa osobne nie je podstatné, ako mi budú podané telo a krv Kristova, lebo pred samotným osobným rozhršením a prislúžením darov svätej večere zaznieva otázka: veríte, že pod spôsobom posväteného chleba a vína budete prijímať pravé telo a krv nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista? A keď viem odpovedať na túto otázku z úst kňaza: áno, verím, potom sa pre mňa stáva nepodstatným, akým spôsobom sa tomu tak stane. Podstatným je Kristovo zaslúbenie: za vás sa vydáva, za vás sa vylieva na odpustenie hriechov. V neposlednom rade, je lepšie mať takúto možnosť, ako úplne vynechať sviatosť Večere Pánovej. Spomeňme si len na roky dozadu, kedy bola snaha prisluhovať Večeru Pánovu v zboroch častejšie, ako len pred sviatkami. Niekde sa zaužívalo mať ju v konkrétnu nedeľu každý mesiac. Teraz by sme ostali bez Večere Pánovej, ak by sme trvali na tom, že táto forma je zlá.

Peťo Székely

Ďakujeme, že ste sa podelili o svoj názor.

Námety pre Vaše osobné modlitby

Musím sa priznať, že keď pripravujem modlitebný kalendár, tak sa pri jeho písaní skôr trápim, akoby mi išiel nejakým rýchlo a od ruky. Keď píšem tieto riadky, rozmyšľam, za čo by sme sa v zbere mali modliť? Tá myšlienka modlitebného kalendára nie je nič nové a nie je to nijaký novodobý kresťanský objav. Božie slovo hovorí: **Ak sa dvaja z vás dohodnú na niečom na zemi, že budú prosieť o to, dostane sa im toho od môjho Otca, ktorý je v nebesiach.** Mt18,19 Modlitba viacerých ľudí má väčšiu váhu. A ak sa do modlitby zapoja nie iba dvaja či traja ľudia, ale spoločenstvo veriacich ľudí, tak takáto modlitba má väčšiu silu. Samozrejme, že tým nechcem tvrdiť, že keď sa modlí 50 ľudí, tak takúto modlitbu musí Pán Boh okamžite vypočuť. Nie! My sa učíme aj v modlitbách hľadať Božiu vôľu a zladať to, čo chceme my, s tým, čo chce Pán Boh. Ale viac modlitebníkov je dôkazom toho, že nám na tej veci záleží. A má to o to väčšiu silu, keď sme v našich modlitbách vytrvalí.

Keď ľudia v kostole požiadajú farára o modlitbu, vníma to tak, že chcú, aby sa k tejto prosbe pridalo aj celé spoločenstvo kostola. Ak sa modlite spolu so mnou, alebo ak na záver pridáte spoločné AMEN, tak ste pred Bohom povedali, že vám na tom, za čo sa farár modlí, záleží.

V zhromaždení ide o jednu modlitbu. Ale keď prídete domov a modlite sa večer, príde Vám na um aj ten človek, za ktorého sme sa modlili v kostole? Keď je to modlitba pri nejakom výročí smrti, je to iné. Nemodlíme sa za mŕtvych, ale modlíme sa za rodinu, ktorá si na zosnulého spomína. No niečo iné je, keď sa modlíme za niekoho, kto je chorý a nemá sa dobre. V kútiku srdca dúfam, že si na toho brata alebo sestru spomeniete aj niekoľko dní vo svojich osobných modlitbách.

Pravda je však taká, že takýchto modlitieb je v našom spoločenstve málo. Akoby sme sa za choroby, ktoré na nás prichádzajú, pred ostatnými ľuďmi hanbili. Ale je to hanba požiadať veriacich ľudí, aby sa za vás modlili, keď máte zdravotné problémy, alebo keď sa vám nedarí v rodine?

Prosby o takéto modlitby prichádzajú veľmi zriedka. Je to dôkaz toho, že buď nedôverujeme ľuďom v spoločenstve, alebo neveríme v moc modlitby. Tak či tak, jedno aj druhé nie je celkom dobré.

Takže ak viete o ľuďoch v našom zbere, ktorí sa trápia s nejakým krížom, ktorý na ich pleciah Pán Boh naložil, spomeňte ich vo svojich modlitbách. V tom je sila modlitby, keď sa dokáže zjednotiť viac ľudí a modliť sa za jednu a tú istú vec alebo za jedného človeka. A ozaj máme veľa takých, ktorí prechádzajú ťažkým údom.

Problémom je, že si veľakrát keď sa modlíme, na tieto prípady nevieme spomenúť. V ten moment nám títo ľudia neprídu na um a práve na to je vhodný modlitebný kalendár. Nemusel by mať len všeobecné výzvy, ako to bolo doteraz, že sa máme modliť za chorých, alebo za tých, ktorí sa starajú o ťažko chorého blízkeho. Alebo by tam už nebolo, že sa máme modliť za tých, ktorí sú zavretí doma a upadajú do depresí. Bolo by to celkom iné, keby ste sa modlili za konkrétneho človeka a pri modlitbe by ste si vybavili jeho tvár a v modlitbe spomenuli jeho meno. A každý večer by sa za toho človeka modlilo viacej ľudí a boli by v modlitbách vytrvalí. Až potom by sme si viac uvedomovali silu a moc modlitby.

Dnes pre nás, bratia a sestry, nenapišem konkrétne témy pre modlitby. Mám pre vás jeden konkrétny návrh. Vybavte si jedného človeka z nášho zboru, o ktorom viete, že s niečím ťažkým v tomto období zápasí **a každý večer ho zahrňte do svojej modlitby.** Nemusíme to vnímať ako nejaký pokus, robme to preto, že chceme tomu človeku pomôcť a uvidíme, či sa za tri mesiace v jeho živote niečo zmení.

Mnoho zmôže v účinkoch modlitba spravodlivého.

Rozpis služieb Božích				
4.7.2021	5. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Výročný konvent
5.7.2021	Sviatok Cyrila a Metoda	18:00	Kysak	
11.7.2021	6. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	1.Kr 19,15–16.19–21; Gal 5,1.13–25
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
18.7.2021	7. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Bohoslužby na Zámčisku
25.7.2021	8. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	5M 30,9–14; Kol 1,1–14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
1.8.2021	9. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	+VP; 1M 18,1–10a; Kol 1,15–28
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	+VP
		14:00	Suchá Dolina	+VP
8.8.2021	10. po Svätej Trojici Kajúca nedeľa	8:00	Drienovská Nová Ves	+VP
		9:30	Obišovce	+VP
		11:00	Trebejov	
		14:00	Lemešany	+VP
15.8.2021	11. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	Kaz 1,2.12–14;18–23; Kol 3,1–11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
22.8.2021	12. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	1M 15,1–6; Žid 11,1–3.8–16
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
29.8.2021	13. po Svätej Trojici Začiatok školského roka	8:00	Drienovská Nová Ves	Jer 23,23–29; Žid 11,29–12,2
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
26.-29.8.2021	Misijné dni Východného dištriktu		Hotel Sorea Ľubovnianské kúpele	Prihlásiť sa dá do 10.8.2021 Téma: Extrémne premeny
5.9.2021	14. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Trebejov	Pamiatka posvätenia chrámu
		11:00	Lemešany	
12.9.2021	15. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	Pr 25,6–7; Žid 13,1–8.15–16
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
19.9.2021	16. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Mládežnícke bohoslužby 5M 30,15–20; Filemon 1–21
26.9.2021	17. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	2M 32,7–14; 1Tim 1,12–17
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
3.10.2021	18. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Pamiatka posvätenia chrámu